بررسی نقش شهرهای کوچک در توسعه مناطق روستایی پیرامون با تأکید بر کیفیت زندگی (مورد مطالعه: دهستان فیروز آباد شهرستان سلسله)

محمود جمعهپور *

بهزاد رشنودی **

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱/۱۴؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۲۲۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش شهر فیروزآباد بهعنوان یک کانون شهری کوچک در توسعه نواحی روستایی پیرامون آن است. در این پژوهش، در سنجش توسعه روستایی بر کیفیت زندگی تأکید شده است. پژوهش حاضر، با استفاده از روش پیمایش، به صورت مقطعی و با نمونهگیری طبقهبندی شده نسبی، با حجم نمونه ۳۳۰ نفر در ده روستا بین افراد سرپرست خانوار روستاهای دهستان فیروزآباد انجام شده است. در این پژوهش، از آزمون آ و ویلکاکسون برای آزمون فرضیهها و تحلیل رگرسیون در نرمافزار آماری SPSS استفاده شده است. یافتههای تحقیق نشان میدهند که شهر فیروزآباد موجب بهبود خدمات رسانی، درآمان مشارکت، مسکن و بهزیستی فردی در روستاهای پیرامون شده است، در حالی که نتوانسته است به بهبود وضعیت مهاجرت و کار در روستاهای پیرامونی منجر شود. طبق نتایج پژوهش حاضر، میزان رضایت مردم از زندگی، بعد از تبدیل فیروزآباد به شهر بیشتر شده است. طبق یافتههای حاصل از تحلیل رگرسیون، شاخصهای خدمات رسانی، مهاجرت، مشارکت و بهزیستی فردی، تأثیر مستقیم و معنادار و شاخص مسکن نیز تأثیر معناداری بر رضایت از زندگی دارد و شاخصهای درآمد و اشتغال نیز فاقد تأثیر معناداری بر رضایت از زندگی دارد و شاخصهای درآمد و اشتغال نیز فاقد تأثیر معناداری بر رضایت از زندگی ساکنین نواحی روستاهای مورد مطالعه هستند.

کلیدواژهها: شهرهای کوچک، توسعه روستایی، کیفیت زندگی، روابط روستایی- شهری، شهر فیروزآباد.

^{*} دانشیار گروه برنامعریزی اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی تهران. manjom43@gmail.com.

^{**} كارشناس ارشد برنامهريزي توسعه منطقه اي دانشگاه علامه طباطبايي تهران. مامريزي توسعه منطقه اي b.rashnoodi61@gmail.com

این مقاله برگرفته از پایاننامه کارشناسیارشد بهزاد رشنودی است که با راهنمایی دکتر محمود جمعهپور و مشاوره دکتر علی خاکساری در سال ۱۳۸۹ دفاع شده است.

مقدمه و بیان مسئله

برنامهریزی توسعه منطقهای٬ ضمن اینکه بعد فضا را به ابعاد اجتماعی و اقتصادی توسعه اضافه می کند، از دو لحاظ به شکل گیری فرایند مناسب توسعه کمک می کند. اول اینکه، نگرش منطقهای به توسعه، به تعادل فضایی و کاهش نابرابریهای فضایی و مکانی کمک میکند و دوم اینکه، نگاه آمایشی به سرزمین و توجه به قابلیتهای فضایی، به شکلگیری روند متناسب توسعه سرزمین منجر میشـود. حاصل نگرش فوق، دستیابی به الگوی متناسب توسعه سرزمینی است که این تناسب و تعادل، به پویایی جریان توسعه و تداوم آن کمک خواهد کرد. این ویژگیهای بارز برنامهریزی منطقهای باعث شده است که در حال حاضر نگرش مذکور، در برنامهریزیهای توسعه ضروری تلقی شود (جمعهیور، ۱۳۸۸: ۶). تعادل منطقهای ٔ و توسعه متوازن ٔ شهر و روستا، منوط به شناخت روابط میان آنهاسـت. در این زمینه، ارائه راهکارها و استراتژیهای جدید و مناسب بـهمنظ ور استفاده معقول از امکانـات و توانهای بالقوه و بالفعل مناطق شهری و روستایی بهمنظور رفع مشکلات شهری و نیز تحول و توسعه نواحی روستایی ضروری است. در این راستا، توجه به روستاشهرها و شهرهای کوچک، بهعنوان یک استراتژی جدید از طرف برنامهریزان، در دستیابی به توسعه روستایی مؤثر است. شهرهای کوچک، رابطه سازمانیافته شهر و روستا را حفظ میکنند و عوامل و شرایط لازم برای توسعه را به سهولت بــه حوزههای نفوذ روستایی انتقال میدهند و موجب ایجاد پیوندهای فضایی میان فعالیتهای کشاورزی و بازارهای مصرف، توسعه ظرفیتها، ارائه خدمات و توانمندسازی روستاییان می شوند (داگـــالاس"، ۱۹۹۸: ۱۱). در سالهای اخیر، برنامهریزیهای توسعه بر اساس تأکید بر یویایی شهرهای کوچک مورد توجه قرار گرفتهاند، زیرا به دلیل وجود امکانات شغلی، تعلیم و تربیت و سایر امکانات اساسی، شهرهای بزرگ مقصد نهایی بیشتر مهاجران از نواحی روستایی و شهرهای کوچک هستند. طرفداران نظریه نقش شهرهای کوچک در توسعه معتقدند: ۱- در صورت تأمین نیازهای مذکور در شهرهای کوچک، مسیرهای مهاجرتی تغییر یافته و بهجای شهرهای بزرگ، مقصد نهایی مهاجران روستایی، شهرهای کوچک خواهند بود؛ ۲- جذب مهاجران در شهرهای کوچک، مانع افزایش شدید جمعیت در شهرهای بزرگ می شود و مسائل این قبیل شهرها را تعدیل میکند؛ ۳-از طرف دیگر، تأمین امکانــات

¹ Regional Development Planning

² Regional Balance

³ Balanced Development

لازم در شهرهای کوچک، سیستم سکونتگاهی کشورهای در حال توسعه را متعادل و متوازن می کنـد و این سیستم در توسعه اجتماعی – اقتصادی ملی، نقش مهمی دارد (شکویی، ۱۳۸۰: ۴۱۴–۴۱۳).

برنامههای توسعهایی در ایران در راستای توسعه روستایی نبوده و با توسعه روستایی به معنای واقعی آن تفاوتهای بسیار زیادی دارد و به همین دلیل پیش بینی میشود این برنامهها در کاهش توسعه نیافتگی روستایی کامیاب نباشند (طالب، بخشی زاده: ۲۴۶). شهرهای کوچک با این منطق توجیه می شوند که ارتباطات شهری - روستایی لازم برای توسعه بخشهای کشاورزی را در بسیاری از کشورهای در حال توسعه فراهم میکنند. این کار با دستیابی به دادههای کشاورزی و سایر خدمات انجام میشود (گایل'، ۱۹۹۲). این شهرها، در برقراری ارتباط بین مناطق روستایی با بازارهای داخلی و بین المللی نقش مهمی دارند و فرصتهای شغلی غیر کشاورزی را برای جمعیت روستایی فراهم می کنند (تاکولی ۲، ۱۹۹۸: ۱۵۳).

تجربيات جهاني بيانگر اين واقعيت است كه حل مسائل نواحي محروم روستايي، تحقق اهـداف سیاست تعادل در توزیع فضایی جمعیت و توسعه مناطق، منوط به حمایت جدی از شهرهای کوچک است. این گروه از شهرها، نواحی مطلوبی به لحاظ تمرکززدایی اداری، اقتصادی، اجتماعی و رفاهی از سطح منطقه و شهرهای بزرگ آن محسوب میشوند و محرک توسعه روستایی، متعادلکننده نظام اسكان جمعيت و بالاخره فراهمكننده زمينههاي تحقق توسعه پايدارند(تقوايي و رضايي، ١٣٨٧: ٣٩).

برخي پژوهشها نيز مؤيد كاركردهاي بالقوه و بالفعل تبديل مراكز روستايي به شهر براي توسعه هستند. نتایج پژوهشهای مذکور نشان می دهند که شهرهای کوچک روستایی با ایجاد فرصتهای شغلی غیرزراعی و ارائه خدمات مورد نیاز، در کاهش مهاجرت روستاییان به شهرهای بزرگتر نقش مؤثری ایفا میکنند و زمینه توزیع متعادل جمعیت، امکانات و سرمایه را فراهم میآورنــد (افتخــاری و ایزدیخرامه، ۱۳۸۰). اکنون چنین رویکردی در قالب راهبرد کارکردهای شهری در توسعه روستایی (UFRD) بیان می شود که ایجاد شهرهای کوچک را در پیوند عملکردی با حوزههای روستایی، اصل قرار می دهد تا تنوع اقتصادی، صنعتی کردن، عرضه خدمات پشتیبانی، تجاری کردن کشاورزی و سرانجام سازماندهي و مديريت توسعه تحقق يابد (صرافي، ١٣٧٧: ١٣٠). با توجه به مطالب فـوق، بهنظر می رسد شهرهای کوچک به عنوان حلقه ارتباطی بین شهرها و روستاها، شکاف بین نواحی

¹ Gaile

² Tacoli 3 Urban Function Rural development

شهری و روستایی را پر میکنند و اگر با سیاستهای درست و منطقی و در ارتباط با امکانات نـواحی که در آن قرار دارند، درباره آنها برنامهریزی شود، به میزان بیشـتری در توسـعه روسـتایی و منطقـهای نقش خواهند داشت.

تاکنون پژوهشهایی در کشور درباره نقش شهرهای کوچک در توسعه روستاهای پیرامون انجام شده است که از جمله میتوان پژوهشهای ایزدیخرامه (۱۳۸۰)، اکبریان رونیزی (۱۳۸۵)، قادرمزی (۱۳۸۳)، محمدی دهچشمه (۱۳۸۷)، رضایی (۱۳۸۷) و مرندی (۱۳۷۸) را نام برد، ولی درباره آثار شهرهای کوچک در بهبود کیفیت زندگی در روستاهای پیرامون، پژوهشهای معینی انجام نشده است. فیروزآباد، یکی از بخشهای شهرستان الشتر است که ضمن برخورداری از توانهای محیطی فیروزآباد از سال ۱۳۷۹، در این منطقه بهعنوان شهر معین شده، کمابیش از امکاناتی برخوردار شده که فیروزآباد از سال ۱۳۷۹، در این منطقه بهعنوان شهر معین شده، کمابیش از امکاناتی برخوردار شده برقرار کردهاند. بنابراین، توسعه منطقه شهری، تأثیر مستقیمی در توسعه روستاهای پیرامون آن گذاشته برقرار کردهاند. بنابراین، توسعه منطقه شهری، تأثیر مستقیمی در توسعه شهر فیروزآباد تأمین میکنند، از این رو، گسترش امکانات و زیرساختها و برنامهریزی برای توسعه شهر فیروزآباد تأمین میکنند، پیامدهای مثبتی از قبیل کاهش مهاجرت به شهرهای دیگر، خارج نشدن سرمایه مردم از این بخش و فیروزآباد در توسعه نواحی روستایی پیرامون و شناخت کاستیها و ارائه راهکارهایی بر اساس فیروزآباد در توسعه نواحی روستایی بیرامون و شناخت کاستیها و ارائه راهکارهایی بر اساس فیروزآباد در توسعه منطقه است.

چارچوب نظری تحقیق

راهبرد توسعه شهرهای کوچک و نقش آن در توسعه روستایی

بررسی کارکردهای نواحی شهری کوچک در توسعه منطقهای و محلی، شاید اولین بار با پژوهش جانسون (۱۹۷۶) آغاز شد که تقریباً جدیدترین موضوع در کار توسعه منطقهای بود (فنی، ۱۳۸۸: ۳۱). جانسون در بحث درباره برنامهریزی منطقهای

بیان می کند که برای ادغام اقتصاد روستاها با اقتصاد شهرهای بزرگتر، وجود شهرهای کوچک لازم است (زیر دست، ۱۳۸۳: ۲۵).

گیل (۱۹۹۲)، راندینلی ۱۹۸۴) و تیلور ۳ (۱۹۸۱) معتقدند شهرهای کوچـک اغلـب بـمعنـوان مواکزی برای تأمین خدمات شهری از مراکز شهری بزرگ و نیز بازارهایی محلی و مجموعه نـواحی برای تولید بخش کشاورزی در نظر گرفته شدهاند (باجارچاریا۲، ۱۹۹۴: ۶۵–۶۶).

مچـور (۱۹۸۲) و تیاـور (۱۹۸۱) معتقدنـد شـهرهای کوچـک بـهعنـوان نـواحی بـرای سرمایهگذاریهای صنعتی و غیرکشاورزی در نظر گرفتیه میشوند تیا تیراکم و عوامل زیانآور (غیراقتصادی) در شهرهای بزرگ را کاهش دهند. اگر در شهرهای کوچک، به میزان کافی اشتغال ایجاد شود، آنها بهطور بالقوه، نواحی برای تغییر جهت جریانهای مهاجرتی به بیرون از شهرهای بزرگ نیز هستند (تایلر^۵، ۱۹۸۱؛ متور^{ځ، ۱۹۸۲).}

از سال ۱۹۵۰ به بعد، نقش شهرهای کوچک در توسعه و بهعنوان مرکزی بـرای نـوآوری، مـورد توجه جمعیت روستایی قرار گرفت. بعد از راندینلی و رودل، وبلسکی و کاراسکا در سال ۱۹۹۰، بــا انجام یژوهشهایی درباره آثار آنها و استراتژیهای عقلایمی فضایی در تحقق توسعه روستایی و توسعه یافتگی کامل، مفصل و متعادل در سلسله مراتب شهری (متشکل از مادرشهرها، شهرهای بـزرگ، میانه وکوچک)، به بررسی نقش و عملکرد شهرهای کوچک علاقمنـد شـدند. طرفـداران ایـن ایـده معتقدند اگر آثار مکانی که به صورت خوشهای از خـدمات، امـور مـالی و زیرسـاختهـا هسـتند، در روستاها و دهکدههای کوچک پدید آیند، برای آن جمعیت، اقتصادی نیست، بلکه بایـد در مکـانی بزرگتر به صورت مراکزی باشند تا خدمات متنوع، نهادههای کشاورزی و کالاهای مصرفی را بتـوان به جمعیت بیشتری عرضه کرد. در ناحیهای خاص، از همکاریهایی که شهرهای کوچک با روستاها دارند، می توان به عنوان یک سیاست اجرایی در توسعه روستایی بهره گرفت، زیرا شهرهای کوچک، محركي در تحولات اقتصادي و اجتماعي روستاها هستند (اسميت٬،۲۰۰۵: ۵۲).

Gaile Rondinelli

 $[\]mathsf{T}_{\mathsf{aylor}}$

Bajarcharya

⁵ Taylor 6 Mathur

کیفیت زندگی ا

مفهوم کیفیت زندگی ابتدا به حوزههای بهداشتی، زیستمحیطی و بیماریهای روانی محدود می شد، اما طی دو دهه گذشته به مفهومی چندبعدی بسط یافته است. در گذشته، درآمـد سـرانه، تنهـا سنجه برای ارزیابی رفاه، بهزیستی و توسعه اقتصادی - اجتماعی محسوب می شد. فرض می شد که انسان، موجودی اقتصادی است که با منطق اقتصادی زندگی می کند. منطق اقتصادی حکم می کند که انسان رقابت جو، لذت گرا و مادی گرا باشد. این باور با ایده کمیابی نیز مقارنت داشت. در این دیدگاه، فرض بنیادین این است که اقتصاد هیچگونه حدومرزی برای دخالت و فعالیت خود نمی شناسد. زیرا گفته می شود که همه جوامع به نحوی با مسئله اقتصاد مواجه هستند. مشکل اینجاست که «نگاه اقتصادی به انسان، مهارت به بی کفایتی، سنت به قید و بند، و زن و مرد به کالایی به نام نیروی کار تقلیل می یابند و در بسیاری موارد، خردمندی به مثابه نادانی، استقلال به وابستگی و عبادت به منزله تنبلی قلمداد می شوند. این همان منطق علمی است که بنیانش بر کمیابی به معنای کمبود، ندرت، محدودیت، نیاز، نارسایی، و حتی قناعت و صرفهجویی است... این فرض بیانگر لـزوم تخصیص وسایل (منابع) است» (استوا، ۱۳۷۷: ۳۴ به نقل از عنبری، ۱۳۸۹: ۱۵۲).

اصطلاح کیفیت زندگی، معانی گوناگونی برای افراد و گروههای مختلف دارد. لیـو در سـال ۱۹۸۳، کیفیت زندگی را بهعنوان «نامی برجسته برای مفهوم قدیمی بهزیستی مادی و روانسی مردم در محیطی که در آن زندگی میکنند» توصیف کرده است. اسمیت آن را بهزیستی اجتماعی و آندروز نیـز رفاه عمومی تعریف کرده است. به اعتقاد مولر (۱۹۸۳)، کیفیت زندگی، میزان رفاه افراد و گروهها در شرايط اجتماعي و اقتصادي عمومي است. همچنين گروه كيفيت زنـدگي سازمان بهداشت جهاني، کیفیت زندگی را ادراک فردی از وضعیت زندگی در متن نظامهای فرهنگی و ارزشی جامعه و در ارتباط با اهداف، انتظارات، استانداردها، علایق و نگرانیهای فرد توصیف می کند (شی ک و همکاران، ۲۰۰۶: ۱۲؛ به نقل از رضوانی و دیگران، ۱۳۸۷).

به اعتقاد پسیون، اصطلاح کیفیت زندگی، بهطور کلی بیانگر وضعیت محیطی است که مردم در آن زندگی میکنند، مانند آلودگی و کیفیت مسکن و نیز برخی ویژگیهای خود مردم مانند ســــلامت و میزان تحصیلات (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۷: ۳۸).

¹ Life Quality

به اعتقاد ماسام (۲۰۰۲) کیفیت زندگی می تواند به عنوان یک معیار و نیز به عنوان دستاورد شرایطی در نظر گرفته شود که انتظارات و خواستهای افراد در آن تحقق می باید. وی بر این اساس، سه بعد مورد نظر برنامهریزان در مطالعه کیفیت زندگی را به صورت زیر دستهبندی می کند:

- خصوصی/فردی یا عمومی/جمعی
- ابزار/علت/ورودی یا هدف/پیامد/خروجی
 - مکان (موقعیت) یا شخصی

علاوه بر بررسی کیفیت زندگی بهطور ذهنی، ممکن است این مفهوم بهمنظور مشاهده عینی آثار تغییرات و سیاستگذاریها نیز در نظر گرفته شود. به اعتقاد مـایلز، اصـطلاح کیفیـت زنـدگی معمـولاً بهعنوان برآوردهای ذهنی رضایتمندی و بهزیستی یا بهعنوان مجموعـهای از ستاندههای اقتصادی و اجتماعي توصيف مي شود كه افراديا گروهها به دست آوردهاند (مايلز، ١٩٨٥).

همه یژوهشهای کیفیت زندگی، در دو حوزه شاخصهای "عینی" و "ذهنی" انجام میشوند. کیفیت زندگی، به عنوان وسعت نیازهای انسانی بر آورده شده در ارتباط با ادراکاتی در نظر گرفته می شود که فرد و گروه درباره بهزیستی ذهنی دارند. نیازهای انسانی، نیازهایی برای امرار معاش، تولیدمثل، بهزیستی، آزادی، مشارکت و ارتباطات هستند. بهزیستی ذهنی نیز وسیلهایی برای واکنشهای افراد و گروهها به پرسشهایی درباره شادکامی و رضایت از زنـدگی است. ارتبـاط بـین برآورده شدن نیازهای انسانی و رضایت ادراک شده از هر یک، میتواند از طریق ظرفیت روحی، زمینه فرهنگی، ارزشها، اطلاعات، ارتباطات، تحصیلات و دوست داشتن تحت تأثیر قرار گیرد. علاوهبراین، ارتباط بین بر آورده شدن نیازهای انسانی و بهزیستی ذهنی، با اهمیتی که افراد، گروهها و فرهنگها بـه برآورده شدن هر یک از نیازهای انسانی نسبت به دیگر نیازها قائل می شوند، تحت تأثیر قرار می گیرد (قالبياف و همكاران، ۱۳۸۸: ۱۶۸–۱۶۷).

گذشته از مسئله تعریف و رویکردهای کیفیت زندگی، بحثهای زیادی درباره حوزههای مورد استفاده در مطالعه کیفیت زندگی وجود دارد. کامینز ۳ در تعریفش از کیفیت زندگی – کـه هـر دو بعـد عینی و ذهنی را در نظر گرفته است - بیان می کند که هفت حوزه مهم، شامل بهزیستی مادی، سلامت،

¹ Massam

² Miles 3 Cummins

بهرهوری، تعلق، امنیت، اجتماع محلی و بهزیستی عاطفی می توانند برای محاسبه شاخص ترکیبی كيفيت زندگي استفاده شوند.

اسمیت در سال ۱۹۷۳، شش حوزه اصلی را شناسایی کرد که بهطور گستردهای در مطالعات کیفیت زندگی در کشورهای مختلف مورد استفاده قرار گرفتهاند: ۱) درآمد، ثروت و کار؛ ۲) محیط؛ ۳) سلامت؛ ۴) آموزش؛ ۵) مشارکت؛ ۶) ناهنجاریهای اجتماعی مانند جرم و جنایت.

کامیل^۲ و همکاران در سال ۱۹۷۶، در گزارش کیفیت زندگی مردم امریکا، دوازده حوزه خاص را مورد توجه قرار دادند که عبارتاند از: ازدواج، زندگی خانوادگی، بهداشت، همسایگی، دوستی، شغل، مكان زندگی، مسكن، معيار زندگی، تحصيلات، پسانداز و آموزش رسمی.

هاگرتی و همکاران در سال ۲۰۰۱ بیان کردند که کیفیت زندگی، هفت حوزه یعنی روابط با خانواده، بهزیستی عاطفی، بهزیستی مادی، سلامت، کار و فعالیت مولد، احساس تعلق به اجتماع و امنیت فردی را شامل می شود (رضوانی و دیگران، ۱۳۸۹: ۴۱).

در پژوهش حاضر، برای سنجش متغیر وابسته که توسعه روستایی است، بـر کیفیـت زنـدگی در روستاهای پیرامون شهرهای کوچک تأکید می شود. در این یژوهش، کیفیت زندگی، میزان رضایت افراد از حوزههای مختلف زندگی در یک مکان خاص در نظر گرفته شده و بهمنظور سنجش کیفیت زندگی در نواحی روستایی مورد مطالعه، رویکردی ذهنی اتخاذ شده است. در رویکرد مذکور، تالاش شده است میزان رضایت ساکنان نواحی روستایی درباره حوزههای مختلف زندگی و به طور کلی زندگی، با توجه به توسعه شهر کوچک فیروزآباد اندازه گیری شود. با توجه به اینکه هنوز روش واحدی برای تعیین تعداد حوزههای زندگی وجود ندارد و انتخاب حوزهها و معرفهای مربوط بـه هـر حـوزه، بـر اساس قضاوتهای شخصی محقق، دادههای در دسترس، ویژگیهای ناحیه مورد مطالعه و اهداف يژوهش انجام مي شود، در يژوهش حاضر، هفت حوزه شامل خدمات رساني، مسكن، بهزيستي فردي، مشارکت، کار، درآمد، ثروت و تثبیت جمعیت در بررسی کیفیت زندگی در ناحیه مورد مطالعه انتخاب شدهاند.

¹ Smith 2 Campbell 3 Hagerty

در مجموع، می توان گفت بسیاری از پژوهشها، نقش شهرهای کوچک را در توسعه روستایی مثبت ارزیابی کردهاند. بنابراین، مدل مفهومی پژوهش حاضر، بر این فرض استوار شده است که ایجاد و توسعه شهرهای کوچک موجب توسعه روستایی، به ویژه بهبود عینی و ذهنی کیفیت زندگی در حوزههای هفتگانه آن می شود.

فرضيههاي تحقيق

۱- به نظر می رسد کارکرد شهر کوچک فیروزآباد، موجب بهبود خدماترسانی به روستاهای پیرامون و کاهش وابستگی روستاییان به مراکز بزرگتر شهری (مرکز شهرستان) شده است.

۲-به نظر می رسد کارکردهای شهر کوچک فیروز آباد، موجب تثبیت جمعیت روستاهای حوزه و
 تعدیل جریان مستقیم مهاجرتهای روستایی - شهری شده است.

۳-به نظر می رسد کارکرد شهر کوچک فیروز آباد، موجب بهبود وضعیت کار در نـواحی روسـتایی پیرامون شده است.

۴ – به نظر می رسد کارکرد شهر کوچک فیروز آباد، موجب بهبود وضعیت بهزیستی فردی، در نواحی روستایی پیرامون شده است.

۵- بهنظر می رسد کارکرد شهر کوچک فیروز آباد، موجب بهبود وضعیت در آمد و ثروت، در نواحی روستایی پیرامون شده است.

۶ به نظر می رسد کارکرد شهر کوچک فیروز آباد، موجب بهبود وضعیت مشارکت، در نواحی روستایی پیرامون شده است.

 ۷- به نظر می رسد کارکرد شهر کوچک فیروز آباد، موجب بهبود وضعیت مسکن، در نواحی روستایی ییرامون شده است.

 ۸− به نظر می رسد ارتقای فیروز آباد به شهر، موجب بهبود رضایت از زندگی ساکنین نواحی روستایی پیرامون شده است.

مدل نظری (تحلیلی) پژوهش

متغیر مستقل: شهرهای کوچک متغیر وابسته: توسعه روستایی

معرفى منطقه مورد مطالعه

دهستان فیروزآباد با مرکزیت شهر فیروزآباد، یکی از شش دهستان شهرستان الشتر است که در غرب شهرستان با وسعت ۵۰۵ کیلومتر مربع قرار دارد. این دهستان که ۱۳۳۸ درصد از مساحت شهرستان الشتر و ۱۸۷ درصد از مساحت کل استان لرستان را به خود اختصاص داده، بر اساس آخرین تقسیمات کشوری سال ۱۳۸۵، ۳۷ آبادی دارای سکنه و ۱ آبادی خالی از سکنه داشته است. طبق سرشماری سال ۱۳۸۵، دهستان فیروزآباد ۱۱۵۵۳ نفر جمعیت داشته که از این تعداد، ۲۸۷۸ نفر در نواحی روستایی سکونت داشته اند (سالنامه آماری استان لرستان، ۱۳۸۵).

روش يژوهش

در مطالعه حاضر، به منظور بررسی نقش شهر کوچک فیروزآباد در توسعه روستایی، از شاخصهای هفتگانه کیفیت زندگی استفاده شده است. این شاخصها در هفت حوزه خدمات رسانی، در آمد، کار، مشارکت، بهزسیتی فردی، مسکن و تثبیت جمعیت مورد بررسی قرار گرفته اند. حوزه های هفتگانه و شاخصهای مربوط به هر کدام در جدول (۱) بیان شده است. روش تحقیق این پژوهش پیمایشی است که نوع پژوهشهای توصیفی – تحلیلی می باشد. همچنین از نمونه گیری مطبق یا طبقه بندی شده نسبی برای انتخاب افراد نمونه آماری استفاده شده است. ابتدا روستاهای موجود در دهستان فیروزآباد، بر اساس تعداد خانوارها مطابق با تقسیم بندی مرکز آمار ایران، در سه گروه روستاهای زیر ۲۰ خانوار، روستاهای ۱۰۹ خانوار و روستاهای بیشتر از ۱۰۰ خانوار دسته بندی

شدند. سپس با توجه به تعداد خانوارهای هر گروه، از گروه زیر ۲۰ خانوار، سه روستا، از گروه ۲۱ تا ۹۹ خانوار، پنج روستا و از گروه بالای ۱۰۰ خانوار، دو روستا به طور تصادفی انتخاب گردیدند. پس از مشخص شدن حجم نمونه (که بر اساس فرمول کوکران، ۳۳۰ خانوار شد)، از بین روستاهای انتخاب شده به تناسب تعداد خانوار، نمونهها به طور تصادفی انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات، پرسشنامه است که محقق با توجه به اهداف پژوهش آن را تهیه کرده است. این پرسشنامه، سؤالات بسته با پاسخهایی در طیف لیکرت پنج مقیاسی (کاملاً موافقم: ۵ تا کاملا مخالفم: ۱) را شامل می شود که در محدوده هفت حوزه عمده زندگی تعریف شده اند.

جدول (۱): شاخصهای توسعه روستایی (کیفیت زندگی)

ضريب پايايي كرونباخ	شاخصها	حوزه
//\٢	آموزشی (دسترسی به خدمات آموزشی نظیر مدارس و)، بهداشتی (دسترسی به خدمات	خدماترساني
	بهداشتی و درمانی از قبیل پزشک، داروخانه و) تفریح و اوقات فراغت (دسترسی به	
	امکانات ورزشی، دسترسی به امکانات فرهنگی و هنری) و اطلاعات و ارتباطات	
	(دسترسی به امکانات پستی و مخابراتی، دسترسی به رایانه، اینترنت و)	
///	فرصتهای شغلی، رضایت شغلی، امنیت شغلی و تنوع شغلی و	کار
// Y	مشارکت در عمران، تقویت نهادهای محلی، ایجاد نهادهای محلی جدید، عضویت در	مشاركت
	نهادهای محلی موجود، شرکت در انتخابات و استفاده از نظرات مردم در امور روستایی و	
/۸۸	کیفیت مسکن از نظر تجهیزات و امکانات (مانند حمام و توالت بهداشتی)، استفاده از	مسكن
	مصالح ساختمانی بادوام و نظارت بر ساختوساز مسکن و	
/۸۲	احساس امنیت فردی، امید به آینده، توانایی تأمین نیازهای اساسی خانوار و رضایت از	بهزیستی فردی
	زندگی و	
Na	درآمد خانوار، پسانداز خانوار، داراییهای خانوار، هزینههای زندگی و	درآمد
/ /4	نظیر میزان مهاجرت، احساس تعلق به اجتماع، تمایل به ماندن در روستا و	تثبيت جمعيت

منبع: يافتههاى تحقيق

به منظور سنجش اعتبار درونی، ابتدا روش اعتبار محتوا برای افزایش اعتبار پرسشنامه مورد استفاده قرار گرفت. در این روش، با استفاده از مقیاسهای آزمون شده در پژوهشهای توسعه روستایی (به مثابه کیفیت زندگی) و نظرخواهی از اساتید و کارشناسان، گام اول برداشته شد. سپس

پرسشنامه، در دو مرحله مقدماتی و نهایی تکمیل شد و با بررسی نهایی، تدوین گردید. به منظور سنجش پایایی ابزار تحقیق، از آلفای کرونباخ استفاده گردید که مقادیر آن برای هر حوزه، به طور جداگانه در جدول (۱) نشان داده شده است. از آمار توصیفی برای خلاصه سازی نتایج پیمایش، آزمون تر و ویلکاکسون برای آزمون فرضیه ها و تحلیل رگرسیون در محیط نرمافزاری آماری SPSS نیز استفاده شده است.

يافتههاي تحليلي

در پژوهش حاضر با استفاده از تکنیک آماری آزمون T تکنمونهای و آزمون ویلکاکسون، دادها تحلیل شده است. پرسش اصلی در پژوهش حاضر، بررسی نقش شهر فیروزآباد در توسعه (بهبود کیفیت زندگی) روستاهای پیرامون است که در هفت حوزه زندگی مورد آزمون قرار گرفته است. همان طور که جدول (۳) نشان میدهد، شهر فیروزآباد موجب بهبود خدمات رسانی، درآمد، مشارکت، مسکن و بهزیستی فردی در روستاهای پیرامون شده است، در حالی که نتوانسته است شرایط لازم برای بهبود وضعیت مهاجرت و کار در روستاهای پیرامونی را فراهم کند.

كىفىت زندگى	حوزههای هفتگانه ً	یل دادهها در	ي مربوط به تحل	مارەھاي	محاسبه ا	ى (٣):	جدوا
-------------	-------------------	--------------	----------------	---------	----------	--------	------

_			•	-		
سطح	درجه آزادی	آماره ±	خطای استاندارد	میانگین	تعداد	حوزه كيفيت
معنادارى		محاسبه شده	میانگین		مشاهدات	زندگی
*/***	779	4198	1/1991	9111411	m.	خدماترساني
*/***	779	-7//٣٧	10/7/	77/ 9/ 67	77.	تثبيت جمعيت
۰۸۰۲۳	779	-7/7/9	•/*/٢•/	7771410	m.	كار
*/***	779	47/47	*/ * 7Y	79/17/7	m.	درآمد
*/***	779	19/408	*/70.75	XX/\\\X	m.	بهزیستی فردی
*/***	779	14/997	•/٣٤٧٨	79/7.5.	m.	مشاركت
*/***	779	3 9/01	•/19٣٠٢	77/1919	٣٣٠	مسكن

منبع: يافتههاي تحقيق

با توجه به جدول (۴)، نتایج پژوهش حاضر نشان می دهند که بعد از تبدیل فیروزآباد به شهر، میزان رضایت مردم از زندگی افزایش یافته است.

جدول (۴): محاسبه آماره مربوط به میزان رضایت از زندگی قبل و بعد از تبدیل فیروزآباد به شهر

	-
میزان رضایت از زندگی در روستا پس از تبدیل فیروزآباد به شهر – میزان رضایت از	
زندگی در روستا قبل از تبدیل فیروزآباد به شهر	
− ٢/•٣٧	Z
/ ۴۲	Sig

منبع: يافتههاي تحقيق

جدول (۵): تحلیل رگرسیون برای تحلیل رابطه حوزههای مختلف کیفیت زندگی و میزان رضایت از زندگی

Method:Enter	روش ورود متغیرها: همزمان
R=*//) *	ضریب همبستگی چندگانه
R=*/0 * 4	ضريب تعيين
R.adg=•/ ۴9 ۳	ضريب تعيين تعديليافته
S.E=*/ATI	خطای معیار
ANOVA= 49N4	تحليل واريانس
Sig=*/***	سطح معناداري

منبع: يافتهاى تحقيق

دادههای جدول فوق نشان می دهند که همبستگی متغیرهای مستقل با متغیر وابسته، ۷۱ درصد است که از نظر شدت، نسبتاً قوی است. علاوهبراین، متغیرهای مذکور می توانند ۵۰/۴ درصد از میزان رضایت از زندگی نواحی پیرامون روستایی را تبیین کنند. همچنین مقدار و سطح معنی داری ANOVA معناداری کل مدل را مشخص می کند. به طور کلی، اگر سطح معنیاداری آماره ۶، کمتر از ۵۰/۰ باشد، آنگاه متغیرهای مستقل، به خوبی تغییرات متغیر وابسته را تبیین می کنند. در صورتی که این مقدار بزرگتر از ۵۰/۰ باشد، آنگاه متغیرهای مستقل، تغییرات متغیر وابسته را تبیین نمی کنند. همان طور که جدول فوق نشان می دهد، مقدار ۶، 47/74 و سطح معناداری آن ۲۰۰۰ = ۱۵ است. همچنین به دلیل سطح معنی داری کمتر از ۲۰/۵، مدل معنادار است.

توسعه روستایی، دوره سوم، شماره ۱، بهار و تابستان ۱۳۹۰

جدول (۶): ضرایب آزمون تحلیل رگرسیون درباره تأثیر متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته

Sig	t	S.E	B _{eta}	В	متغيرهاي مستقل
*/**1	7778	•/••٣	•/1/0	*/*) *	خدمات رساني
*/**۵	7/7/	*/*17	*/19T	*/•٣٣	كاهش مهاجرت
•//۶۴	•/*••	+/+17	٠/٠٢١	*/***	کار
•/•17	7/07	*/*17	1190	٠/٠٣٠	مشاركت
*/**9	-7/94	+/-10	-+/17٣	-*/**1	مسكن
./	4/41	•/•10	•/٢٥٩	1/199	بهزیستی فردی
*/•9/	1/90	+/+1+	٠/١١٢	*/* 17	درآمد و ثروت

منبع: يافتههاي تحقيق

نتایج به دست آمده از تحلیل رگرسیون نشان می دهند که مقدار بتا برای شاخص خدمات رسانی می دهند که مقدار بتا برای شاخص تثبیت جمعیت و کاهش مهاجرت ۱/۹۲، شاخص وضعیت اشتغال ۱٬۳۸۰، شاخص وضعیت مشارکت ۱/۵۹، شاخص وضعیت مسکن ۱۲۳۰، شاخص بهزیستی فردی ۲۵۹، و شاخص در آمد ۱/۱۲، است. نتایج تحلیل رگرسیون، بیانگر تأثیر مستقیم و معنادار شاخص های خدمات رسانی، تثبیت جمعیت و کاهش مهاجرت، مشارکت، بهزیستی فردی، تأثیر معکوس شاخص مسکن و عدم تأثیر معنادار شاخص های اشتغال و در آمد بر میزان رضایت از زندگی در نواحی روستایی پیرامون شهر فیر وزآباد است.

بنابراین، می توان با توجه به نتایج به دست آمده، معادله رضایت از زندگی را در ناحیه مورد مطالعه به صورت زیر نوشت:

Satisfaction of life = ۰/۱۸۵X₁+1/4TX₂+1/60X₃-۰/۱۲۳X₄+۰/۲04X₅

X1= منان می فردی = 5X وضعیت مسکن = 4X وضعیت مشارکت = 3X جمعیت و کاهش مهاجرت تثبیت=2X بخدمات رسانی = 1 مدل رگرسیون نشان می دهد که شاخص بهزیستی فردی، قوی ترین و شاخص کار، ضعیف ترین متغیری است که رضایت از زندگی در ناحیه مورد مطالعه را پیش بینی می کند.

بحث و نتیجهگیری

توسعه روستایی، فرایندی چندبعدی است که موضوع آن، بهبود و ارتقای کیفیت زندگی اجتماعات روستایی است. فرایندی که در آن با بهرهگیری از سازوکارهایی مانند برنامهریزی، سازماندهی، تقویت خوداتکایی فردی و جمعی و ایجاد دگرگونی مناسب در ساختارهای ذهنی و عینی روستاییان تلاش می شود که قدرت، توان و اختیار بهرهگیری از قابلیتها و منابع در اختیارشان تقویت شود تا از این طریق بتوانند وضعیت موجودشان را به وضعیت مناسب و مطلوبتر تغییر دهند. در پژوهش حاضر، تلاش شد نقش شهرهای کوچک در توسعه روستایی مورد بررسی قرار گیرد. در واقع، توجه به شهرهای کوچک و میانی، بهدلیل ناکامی رویکردهای قبلی توسعه است، رویکردهایی که اجرای آنها موجب بروز مسائل حادی در بیشتر کشورهای در حال توسعه از حیث اقتصادی، اجتماعی و سیاسی و فضایی شد. ادامه تمرکز مردم و منابع در نخستشهر و نـواحی کـلانشـهری، منـابع را از حوزههای اصلی جذب نموده و آنها را تحلیل می برد، اختلاف درآمد منطقهای را تداوم می بخشـد، از رشد عمده در شهرهای کوچکتر و روستاها جلوگیری میکند و موجب برقراری و حفظ اقتصاد دوگانه می شود. رشد نخست شهرها و نواحی کلان شهری موجب بروز مشکلات اجتماعی و اقتصادی در داخل این شهرها شده است که از جمله آنها، می توان مشکل مسکن، حمل و نقل، اشتغال و عرضه خدمات و تخریب محیط زیست را ذکر کرد. مشکلاتی که اغلب کشورهای در حال توسعه برای مقابله با آن با کمبود منابع مواجه هستند. از طرف دیگر، تراکم شهری زیاد، هزینههای اجتماعی را در این كشورها افزايش داده است.

در بیشتر کشورهای در حال توسعه، توجه برنامهریزان به تمرکززدایی فضایی – کالبدی سرزمین با هدف توازن بخشیدن به نظام سکونتگاهی، مهار رشد ناهنجار کلان شهرها، کاهش نابرابریهای منطقهای و دوگانگی شهری – روستایی، ایجاد فرصتهای شغلی جدید، بهبود کیفیت زندگی در نواحی شهری و روستایی و کاهش مهاجرت روستاییان به شهرهای بزرگ، به اتخاد راهبردهای متفاوتی در زمینه توزیع جمعیت و شهرنشینی منجر شده است. یکی از مهمترین راهبردها در این زمینه، توجه به تقویت شهرهای کوچک و حمایت از این نوع شهرهای کوچک در توسعه ملی، منطقهای و محلی، بهبود محققان در یافتههای خود، بر نقش مؤثر شهرهای کوچک در توسعه ملی، منطقهای و محلی، بهبود سلسلهمراتب سکونتگاهی، تقویت ییوندها و روابط شهری – روستایی، توسعه بخش کشاورزی، صنعت

و خدمات، توزیع متعادل و بهینه جمعیت، اشتغالزایی، کاهش مهاجرتهای روستایی به شهرهای بررگ، تأمین خدمات شهری در مناطق روستایی و تمرکززدایی تأکید میکنند. به طور کلی، یافته ها نشان می دهند که تقویت و تجهیز شهرهای کوچک به عنوان آخرین حلقه اتصال نظام شهری به نظام روستایی و ارتقای توان خدماتی این شهرها، به ویژه در زمینه خدمات تولیدی به منظور توسعه یکپارچه شهری و روستایی، مهار مهاجرتها، افزایش ظرفیت حفظ جمعیت روستاها، کاهش شکاف موجود در بهره گیری از امکانات و خدمات اجتماعی، تجاری و تولیدی میان دو جامعه مذکور و ایجاد قطبهای سرویس دهی به نواحی روستایی ضروری است.

از آنجایی که شهرهای کوچک در مسیر حرکت روستاییان به شهرهای بـزرگتـر قـرار دارنـد، می توانند نقش مهمی در توسعه نواحی روستایی داشته باشند و بسیاری از مسائل نـواحی روستایی را رفع کنند. در پژوهش حاضر، نقش شهر فیروزآباد بـهعنـوان یـک کـانون کوچـک شـهری در توسعه روستاهای پیرامون بررسی شده است.

نتایج توصیفی و تجربی پژوهش حاضر نشان میدهند که:

* حدود ۸۹ درصد از پاسخگویان معتقدند که شهر فیروزآباد، موجب بهبود وضعیت خدمات رسانی به روستاهای پیرامون شده و حدود ۱۱ درصد از افراد نیز اعتقاد دارند که در این زمینه مؤثر نبوده است. از جمله عوامل مؤثر در نارضایتی ساکنین روستاهای پیرامون از خدمات رسانی شهر فیروزآباد را می توان کمبود امکانات آموزشی، خدمات بهداشتی (مانند اورژانس و زایشگاه)، کمبود امکانات رفاهی (مانند کتابخانه و امکانات ورزشی) و نیز گرانی بعضی از اجناس نسبت به مرکز شهرستان دانست.

* حدود ۸۶ درصد از افراد نمونه معتقدند که شهر فیروزآباد، موجب بهبود وضعیت مسکن روستاهای پیرامون شده و فقط ۲ درصد از افراد معتقدند که در این زمینه مؤثر نبوده است. دلایل اصلی تأثیر بسیار مثبت شهر فیروزآباد در بهبود وضعیت مسکن در روستاهای مورد مطالعه را می توان در دسترس بودن مصالح ساختمانی بادوام و گسترش نهادهای نظارتی بهمنظور نظارت و کنترل بسر ساختوساز در شهر فیروزآباد دانست.

* به طور کلی، حدود ۱۶ درصد از پاسخگویان معتقدند که شهر فیروزآباد، موجب تثبیت جمعیت و کاهش مهاجرت در روستاهای پیرامون شده است. در حالی که، حدود ۲۹ درصد از افراد معتقدند که فیروزآباد در این زمینه مؤثر نبوده است که دلایل آن را میتوان ضعف بنیانهای اقتصادی شهر فیروزآباد، عدم ایجاد فرصتهای شغلی جدید و نیز فقدان سرمایهگذاری در بخش کشاورزی و دامداری در روستاهای پیرامون دانست.

* همچنین حدود ۶۸ درصد از افراد نمونه معتقدند که شهر کوچک فیروزآباد، موجب بهبود وضعیت بهزیستی فردی در روستاهای پیرامون شده و حدود ۴ درصد از افراد نیز اعتقاد دارند که در این زمینه مؤثر نبوده است. دلایل اصلی نقش مثبت شهر فیروزآباد در بهبود وضعیت بهزیستی فردی در روستاهای مورد مطالعه را می توان افزایش آگاهی، ارتباطات و تعامل ساکنین، ایجاد نهادهای امنیتی در شهر و دسترسی آسان تر به مواد غذایی سالم و متنوع تر در فیروزآباد دانست.

* حدود ۵۱ درصد از افراد نمونه معتقدند که شهر کوچک فیروزآباد، موجب بهبود وضعیت مشارکت در روستاهای پیرامون شده و حدود ۴ درصد از افراد نیز اعتقاد دارند که شهر مذکور در این زمینه مؤثر نبوده است. دلیل اصلی مثبت بودن نقش شهر فیروزآباد در بهبود وضعیت مشارکت در روستاهای مورد مطالعه را می توان نظارت و حمایت بخشداری فیروزآباد بر فعالیت دهیاریها و شوراهای روستا دانست.

** حدود ۵۴ درصد از پاسخگویان معتقدند شهر فیروزآباد تا حدودی باعث بهبود وضعیت اشتغال شده است. در حالی که، ۲۵ درصد از افراد معتقدند که در این زمینه مؤثر نبوده و ۲۱ درصد نیز معتقدند که این شهر، موجب بهبود وضعیت اشتغال به روستاهای پیرامون شده است. دلیل اصلی عدم بهبود وضعیت اشتغال در روستاهای مورد مطالعه را می توان عدم سرمایه گذاری در بخش کشاورزی و در نتیجه در صنایع تبدیلی بخش کشاورزی دانست.

* حدود ۳۳ درصد از پاسخگویان معتقدند که فیروزآباد، موجب بهبود وضعیت درآمد و ثروت در روستاهای پیرامون شده و ۱۸ درصد از افراد نیز اعتقاد دارند که در ایس زمینه مؤثر نبوده است. مثبت بودن نقش شهر فیروزآباد در بهبود وضعیت درآمد و ثروت در روستاهای مورد مطالعه را میتوان تسهیل دسترسی ساکنین روستاهای مورد مطالعه به بازار فروش محصولات کشاورزی و دامی در شهر فیروزآباد دانست.

* بررسی نظرات پاسخگویان درباره میزان رضایت از زندگی قبل و بعد از تبدیل فیروزآباد به شهر نشان می دهد که میزان رضایت مردم، بعد از تبدیل فیروزآباد به شهر بیشتر شده است، به طوری که

رضایت از زندگی حدود ۴۵ درصد از پاسخگویان، زیاد، ۲۸ درصد در حد متوسط و ۲۶ درصد نیز کم بوده است. وجود امکانات و زیرساختها، نهادهای دولتی (که نیاز آنها را به مرکز شهرستان کمتر کرده است) و دسترسی آسان به خدمات مورد نیاز روستاییان، از جمله عواملی هستند که در میزان رضایت ساکنین نواحی روستایی بعد از تبدیل فیروزآباد به شهر تأثیر داشتهاند.

بر اساس یافتههای فوق که از آمار توصیفی به دست آمد و نتایج حاصل از آمار استنباطی و تجزیه و تحلیل اطلاعات، بهطور کلی، نتایج پژوهش حاضر عبارتاند از:

* توسعه شهر کوچک فیروزآباد، موجب بهبود خدمات رسانی، درآمد و ثروت، بهزیستی فردی، مشارکت و مسکن در روستاهای پیرامونی شده است. اما در زمینه ایجاد شرایط لازم برای تثبیت جمعیت و کاهش مهاجرت و وضعیت کار در روستاهای پیرامونی مؤثر نبوده است.

با توجه به نتایج آزمون ویلکاکسون، تبدیل فیروزآباد به شهر موجب افزایش رضایت از
 زندگی ساکنین روستاهای پیرامون خود شده است.

* نتایج به دست آمده از تحلیل رگرسیون برای بررسی رابطه حوزههای مختلف کیفیت زندگی و میزان رضایت از زندگی نشان میدهد که حوزههای مذکور، ۴، ۵۰ درصد از تغییرات رضایت از زندگی در ناحیه مورد مطالعه را تبیین میکنند. متغیرهای خدمات رسانی، تثبیت جمعیت و کهش مهاجرت، مشارکت و بهزیستی فردی، تأثیر مستقیم و معنادار و شاخص مسکن تأثیر معکوس بر رضایت از زندگی دارند و سایر متغیرها نیز فاقد تأثیر معنادار بر رضایت از زندگی ساکنین روستاهای مورد مطالعه هستند. علاوه براین، بهزیستی فردی، قوی ترین و کار، ضعیف ترین متغیری است که رضایت از زندگی در ناحیه مورد مطالعه را پیش بینی میکند.

منابع و مأخذ

اکبریان رونیز، سعید (۱۳۸۵). نقش و عملکرد شهرهای کوچک در توسعه روستایی، مطالعه موردی: دهستان رونیز شهرستان استهبان (پایاننامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی). دانشگاه تهران. تقوایی، مسعود و مریم رضایی (۱۳۸۷). نقش شهرهای کوچک در توسعه منطقه ای. فصلنامه بنا. ۱۳۷ ۴۸۸.

جمعه پور، محمود (۱۳۸۸). طرح پژوهشی بررسی و سنجش سطح توسعه و عدم تعادلهای منطقهای در استان تهران. دانشگاه علامه طباطبایی.

رضایی، مریم (۱۳۸۷). نقش شهرهای کوچک در توسعه منطقهای، مورد مطالعه: استان ایلام (پایاننامه دوره کارشناسی ارشد). دانشگاه اصفهان.

رضوانی، محمدرضا، منصوریان، حسین و فاطمه احمدی (۱۳۸۹). ارتقای روستاها به شهر و نقش آن در بهبود کیفیت زندگی ساکنان محلی. یژوهش های روستایی. سال اول. شماره ۱. ۶۵ – ۳۳.

رضوانی، محمدرضا، شکیبا، علیرضا و حسین منصوریان (۱۳۸۷). ارزیابی کیفیت زندگی در نواحی روستایی. رفاه اجتماعی. سال هشتم. شماره ۳۰ و ۳۱. ۵۹– ۳۵.

رکنالدین افتخاری، عبدالرضا و حسن ایزدی خرامه (۱۳۸۰). تحلیلی بر رویکردهای مکانیابی و توزیع خدمات در مناطق روستایی: بررسی تطبیقی رویکرد کارکردهای شهری در توسعه روستایی و مدل تخصیص مکانی. تحقیقات جغرافیایی. سال شانزدهم. شماره ۳.

زبردست، اسفندیار (۱۳۸۳). اندازه شهر. انتشارات مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران. چاپ اول.

سرشماری عمومی نفوس و مسکن (۱۳۸۵). سالنامه آماری استان لرستان.

شکویی، حسین (۱۳۷۷). دیدگاههای نو در جغرافیای شهری. چاپ سوم. تهران: سمت.

صرافی، مظفر (۱۳۷۷). مبانی برنامه ریزی توسعه منطقهای. تهران: انتشارات سازمان برنامه و بودجه.

طالب، مهدی؛ بخشی زاده، حسن (۱۳۸۹). سازمانهای متولی توسعه روستایی در ایران. انتشارات پیونـد

عنبری، موسی (۱۳۸۹). بررسی تحولات کیفیت زندگی در ایران (۱۳۶۵ تـا ۱۳۸۵). توسعه روستایی. دوره اول. شماره ۲. ۱۸۱- ۱۸۹.

فنی، زهره (۱۳۸۸). شهرهای کوچک رویکرد دیگر در توسعه منطقهای. آذرخش.

قادرمزی، حامد (۱۳۸۳). نقش روستا شهرها در توسعه روستاهای پیرامونی، مطالعه موردی: روستا شهر دهگلان (پایاننامه کارشناسی)رشد جغرافیا و برنامهریزی روستایی). دانشگاه تربیت مدرس.

قالیباف، محمدباقر، رمضانزاده لسبویی، مهدی و یاری شگفتی، اسلام (۱۳۸۸). سنجش میزان رضایت ساکنان روستایی از کیفیت زندگی و آثار آن بر امنیت مناطق مرزی: مطالعه موردی بخش نوسود استان کرمانشاه. روستا و توسعه. سال ۱۲. شماره ۳. ۱۸۳–۱۸۴.

محمدی ده چشمه، رعنا (۱۳۸۷). تحلیل بخشی عملکرد شهرهای کوچک در توسعه روستاهای پیرامون شهرستان فارسان و روستاهای پیرامون در دهستان میزدج سفلی (پایاننامه دوره کارشناسی ارشد). دانشگاه تهران. دانشگاه دانشکده جغرافیا.

موندی، ایرج (۱۳۷۸). نقش روستا شهرها در توسعه روستاهای پیرامون مورد مطالعه: روستاشهر ایلخچی شهرستان اسکو (یابانامه دوره کارشناسه ارشد). دانشگاه تهران.

Bajarcharya, B. N. (1994). Small Towns and Rural Development: Astudy of urban-rural relations in the Hill region of Nepal (A case study foreign of Nepal (A case study of Banepa) dissertation for PhD. Nepal.

Douglass, Mike (1998). A Regional Network Strategy for Reciprocate Rural- Urban Linkages: An Agenda for Policy Research with Reference to Indonesia. *third World Planning Review*. P.p. 1-7. Gaile, G. L. (1992). Improving Rural- Urban Linkages through Small Town market- Based Development. *third world planning Review*. P.p. 1-7.

Mathur, O. P. (1982). The Role of Small Cities in National Development Re — examind In O. P. Mathur (ed.) *Small Cities and National Development*. (Nagoya, Japan: UNCRD).

Mathur, Omprakash (1982). Small Cities and Natinal Development. United Nations Center for Regional Development.

MILES, I. (1985). Social indicators for human development. London.

Shucksmith, M., Thompson. K. J. & Roberts, D. (2005). The CAP and policy Regions in: The Territorrial Im pact of the Common Agricultural policy CABI. Pablishing. Wallingford.

Shy, Tung-Kai & Stimson, Robert (2006). What is the Strength of the Link Between Objective and Subjective Idicators of Urban Quality of Life?. Applied Research in Quality of Life. P.p. 1-5.

Tacoli, Cecilia (1998). The link Rural-urban interactions: a guid to the literature. *Environment and Urbanization*. P.p. 1-10.

Taylor, D. R. F. (1981). Role and Function of lower order Centres in Rural Development. In F. C. Lo (ed.) *Rural — Urban Relations and Regional Development*. Regional Development Series (5) (Nagoya, Japan: UNCRD).